

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ : Ἑξωτερικοῦ :
 Ἑτησίαν . . . ὀρ. 7.— Ἑτησίαν φρ. χρ. 8.—
 Ἑξαμηνίαν . . . 4.— Ἑξαμηνίαν φρ. χρ. 4.50
 Τρίμηνιον . . . 2.15 Τρίμηνιον φρ. χρ. 2.40
 Αἰσυνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΡΑΣΤΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστην λεπτ. 30 [φρ. 0.30].

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20].

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθάκειον.

Ἔτος 27^{ον}—Ἀριθ. 43

Ἐν Ἀθήναις, 26 Φεβρουαρίου 1905

Περίοδος Β'—Τόμ. 12^{ος}

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΚΑΗΡΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΜΥΓΕΣ

Τὰ πουλάκια ἐξυπνοῦσαν πλέον καὶ ἐγέμιζαν τὸν ἀέρα με' ὀξείας κραυγὰς καὶ με' ἀτελεσιώτα κελადήματα. Οἱ πῖθηκοι ἐξανάρχιζαν τὰς διαβολικὰς τῶν συναυλίας.

— Ἀς ἐρευνήσωμεν τὸ δάσος, εἶπεν ὁ Δὸν Ραφαήλ, εἰς τοὺς πυτρώφους του, ὅταν συνεκιντρώθησαν πάλιν εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον. Ἴσως ἀνακαλύψωμεν τοὺς ἐγκυρῶς, πού μας κληρονομήσαν με' τὴν ἐπιμονήν. καὶ συγχρόνως θ' ἀναεὶσθωμεν τὴν προμήθειαν τοῦ κομπού κρέατος. Ἐγὼ καὶ ὁ Γιαρουργὴς θὰ μείνωμεν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Κασσανάρε δια νὰ μὴ χάσωμεν ἀπὸ τὰ βλέμματά μας τὴν βάρκαν μας καὶ σύ, Ἀλόνσε, με' τὸν Βελάσκον θὰ ἐκνηλατήσετε τὰ δάση που ἐκτείνονται εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ὁρενόκου.

— Σύμφωναι! εἶπεν ὁ ἱατρός. Ἐμπρός, μάρε! . . .

— Μίαν στιγμήν, εἶπεν ὁ Δὸν Ραφαήλ... Ἄν σας παρουσιασθῇ κανένας κίνδυνος, ρίψατε τρεῖς πυροβολισμοὺς κατὰ διαλείμματα μισοῦ λεπτοῦ.

— Μάλιστα, — ἀπήντησεν ὁ Ἀλόνσος.

Ἐχωρίσθησαν ὁ Γιαρουργὴς καὶ ὁ Δὸν Ραφαήλ ἐτράθησαν τὸν δρόμον των, καὶ ὁ Ἀλόνσος με' τὸν ἱατρὸν ἐβάδισαν πρὸς τὰ δάση τοῦ Ὁρενόκου.

— Θὰ κάμωμεν μεγάλον γυμνάζιον, νεανία μου, εἶπεν ὁ ἱατρός, καὶ θὰ σου δείξω ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα παρθένα δάση μας.

— Αὐτὸ θέλω καὶ ἐγώ, ἀπήντησεν ὁ νεαρὸς κληρικός.

— Πρόσεχε ὅμως ποῦ θὰ

πατῆς· διότι εἰς αὐτὰ τὰ δάση τὰ φεῖδια εἶνε ἄφθονα.

— Εἶνε καὶ φαρμακερά;

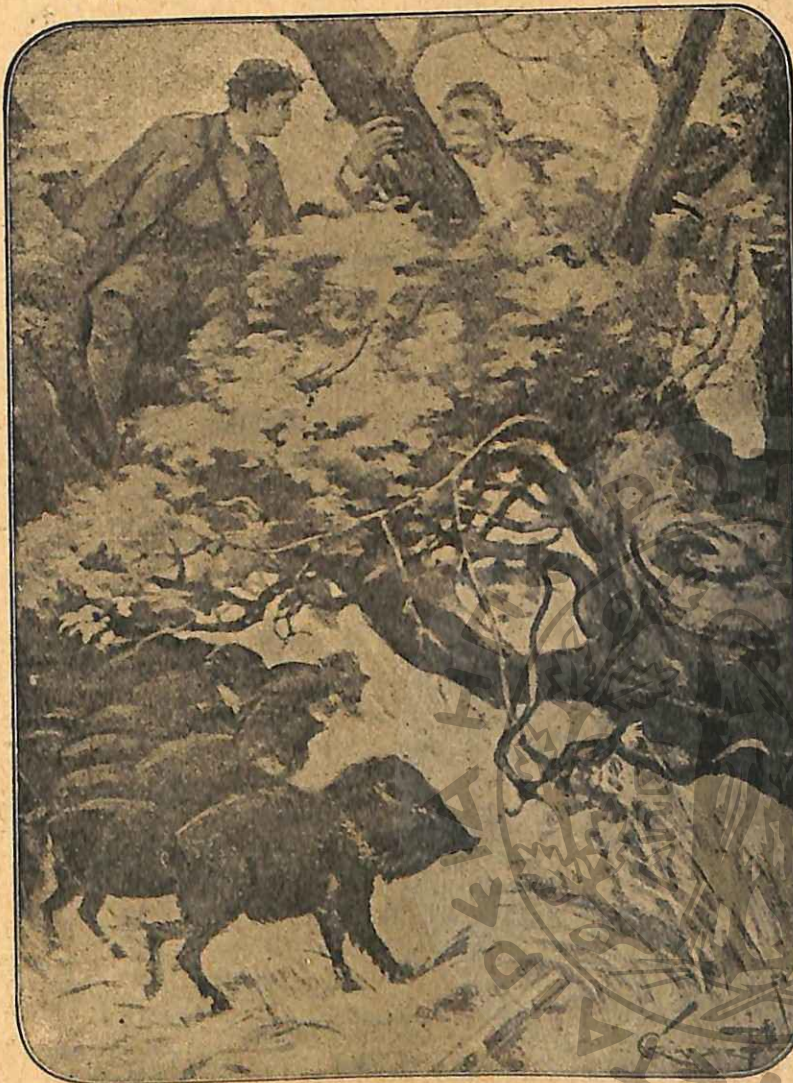
— Ἀπὸ ἐκεῖνα πού σε σκοτόνουν εἰς διάστημα ὀλιγώτερον καὶ ἀπὸ πέντε δευτερόλεπτα.

— Προσοχὴ λοιπόν, καὶ θάρρος! Ἀς πηγαίνωμεν τώρα στὸ δάσος.

Τὸ δάσος ἐκεῖνο ἦτο πραγματικῶς παρθένον. Δὲν εἶχε οὔτε δρόμους οὔτε

δρομάκια, ἀλλὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ κατὶ στενὰ περάσματα, τὰ ὅποια εἶχαν ἀναμφιβόλως ἀνοιχθῇ ὑπὸ τῶν θηρίων, ἦσαν δὲ τόσοι δύσβατα, ὥστε μόλις καὶ μετὰ βίας οἱ φίλοι μας ἤδυνήθησαν νὰ προχωρήσουν μέσα εἰς τὴν πλουσίαν ἐκείνην βλάστησιν τῶν ποικίλων φυτῶν με' τὰ γιγαντώδη φύλλα, τὰ ὅποια ἔρριπτον εἰς τὴν γῆν σκοτεινὴν σκιάν. Δένδρα καὶ θάμνοι σπάνιοι καὶ πυκνότατοι ἀπετέλουν τὸ δάσος. Δὲν εἵλεπαν οὔτε τὰ ζῆα ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἐκρίθησαν τὰ πλεῖστα ἄξια νὰ στολίσουν τὸ τραπέζι τῶν κυνηγῶν. Ἦσαν κυρίως τετράχειρα, καὶ μάλιστα πολυπληθεῖς συμφορίαι πιθήκων, οἱ ὅποιοι με' τὰ οὐρλιάσματά των ἔκαμναν ἀπερίγραφτον ὀχλοβοήν.

Οἱ πίθηκοι αὐτοὶ λέγονται ἐρυθροπίθηκοι, διότι ἔχουν ἐρυθρὸν τὸ τρίχωμα. Φθάνουν εἰς ὕψος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου περίπου, ἔχουν δὲ ὀξύ τὸ ρύγχος καὶ μακράν τὴν οὐράν· ἀλλὰ κυρίως διακρίνονται διὰ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς των. Τὸ μῆλον τοῦ Ἀδάμ εἶνε εἰς τὸν λαιμὸν τῶν μεγάλων σὰν αὐτὸ τῆς κόττας, ἀλλὰ, ὅταν τὸ φουσκώσουν, γίνεται σὰν κολοκύθη καὶ τότε φωνάζουν τόσοι δυνατὰ ἀχόν! χόν! καὶ μουγγρίζουν τό-



« Καὶ τώρα θὰ μας πολιορκήσουν; » (Σελ. 98, στήλ. 6'.)

Ὁ φίλος μου Ἀλέξανδρος Σ. Ζ. πρέπει νὰ πληρώσῃ 1 δραχμὴν διὰ ψευδώνυμον, καὶ 50 λεπτά ἂν θέλῃ νὰ μεταβληθῇ ἡ τακτικὴ τοῦ (ὅποιον ὅμως δὲν εἶνε καὶ ἀπόλυτος ἀνάγκη, διότι δὲν σημαίνει τίποτε ἂν τὸ φύλλον διευθυνηταί εἰς τ' ὄνομα τοῦ πατέρα του.)

Μικρά Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: τὸ Πεπὸν τῆς Μπάκρανας μετὰ τὸν Σιρ-Λα-Φαλόν, Ζουλέν, Μενέλιν, Ζώρλιγ καὶ Παταράζ—ἡ Κόρη τοῦ Αἰθέρος μετὰ τὸν Νυκτοκόρα καὶ Φίλην τῶν Ζώων—ἡ Αἰρα τῆς Νυκτὸς μετὰ τὴν Ροδοδάκτυλον—ἡ Βαροαλγρόσαν Ὁρφάνη, Ροδίονσαν Αὐγὴν καὶ Λουλιόδη τῆς Καρδίας—ὁ Αἰαλαργίας μετὰ τὸ Κῆμα τῆς Μεσογείου καὶ Θεταλομάρνη—ὁ Θεταλομάρνης μετὰ τὸ Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι, Ἄνθος Ἐλπίδος, Γαλὴν τῆς Ἀγκύρας, Γηρίαν Ἑλληνοπαῖδα καὶ Χωρικὴν τῆς Ρουμανίας—ἡ Ἐσθὴρ Ἑσπέρα μετὰ τὴν Διακριθεῖσαν Ἀρσακίδα, Φίλημα Σκιῆς, Λικηρόρον τῆς Νεολαίας, Αἰμοσταγὴ Χωροστῆρα καὶ Ὁρεκτικὸν Ραλαράκι—ὁ Χρυσόσδε Ἀστὴρ μετὰ τὴν Ἀνέλιπτον Χαράν, Ὁνειροπόλον Ψυχὴν, Ρεμβάζουσαν Καρδίαν, Πάντα Γελαστήν καὶ Ἰδιοτροπὸν Νεάνδα—ἡ Χαρὰ τῶν Γονέων μετὰ τὸν Νάρκισσον, Πανταχὺ Παρόντα, Ἰδιοτροπὸν Νεάνδα, Περιπλανώμενον Ἰουδαῖον καὶ Νησοντῶν Φαίανων—τὸ Ὑπερ Πατρίδος μετὰ τὴν Πιστὴν Φίλην, Αἰραν τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ρεάν Σιλβίαν—ὁ Βουχώμενος Λέων μετὰ τὴν Δουκίσσαν τῶν Σαλόνων, Βασίλισσαν τῶν Μυκηρῶν καὶ Δικέφαλον Ἀστὸν—ὁ Αἰτιζὸς Ἡλῖος μετὰ τὸν Τύλλον Ὀσιλλίον καὶ Αἰαλαργίαν—ὁ Μελαγχολικὸς Ἐρημίτης μετὰ τὸ Ὑπερ Πατρίδος, Τόξον τοῦ Φοῖβου, Ἐρμὸν Πουλί, Ναυσικῶν καὶ Νοστολοῖσαν Λεβίαν—ἡ Ἀνέλιπτος Χαρὰ μετὰ τὴν Αὐγὴν τῶν Ἑλπίδων, Ἄνθος τῆς Ἑλπίδος καὶ Αἰσθασιὸν Ὀυρανόν—ἡ Λευκὴ Νύξ μετὰ τὸν Ἀστρον Ἀράτην, Θαλάσσιον Ἀφρόν καὶ Κουκουναροδρεμῆνον—τὸ Ὁζρόν Ἀμάραντον μετὰ τὴν Κωπηλάτιδα Κύθρον, Θαλάσσιον Ἀφρόν, Παρισιόν Ἀρστοκράτην, Κρίνον τοῦ Ἀγγέλου καὶ Σανθὴν Φοῖβον—ἡ Ἀγνὴ Ψυχὴ μετὰ τὴν Δουκίσσαν τῶν Σαλόνων—ἡ Ναυσικῶν μετὰ τὸν Μεφιστοφελὴ, Ξενιτευμένο Ἑλληνοπούλο, Μαῖρο Σύννεφον, Ναυτοπούλον τοῦ Μεσολογγίου καὶ Φίλην τῶν Ζώων.

Τῶν καθυστερούντων τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται νέαι προτάσεις περὶ ανταλλαγῆς, ἂν δὲν ανταποδώσων πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ἀρριθούμενα.

Τετράδια μὴ περιέχοντα τὸ κανονισμένον δεκάλεπτον γραμματόσημον, δὲν διαβιβάζονται. Ἐπίσης δὲν διαβιβάζονται καὶ τὰ περιέχοντα ὀλιγώτερον τοῦ δεκάλεπτου. Οἱ ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ, ὅσοι δὲν ἔχουν προμηθευθῇ ἑλληνικὰ δεκάλεπτα γραμματόσημα, πρέπει νὰ ἐσωκλείουν γραμματόσημον τῆς χώρας των ἰσοδυναμοῦν πρὸς 10 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου, — ὅχι ὀλιγώτερον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Αἰραν τῆς Ἀνοξέως (σήμερον ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου) αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές. Στάλην (χαίρω πῶς ἔγινες καλὰ· αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ κυριώτερον; τὰ ἄλλα ὅλα διορθώνονται· ὁ κ. Π. σου ἀπήντησε ἰδιαίτερος) Χιακὸν Φάρον (ἔχει καλῶς) Τύλλον Ὀσιλλίον ([EE] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν) Χαράν τῶν Γονέων ([EEE] ἡ ἐπιστολὴ σου ὠραιότερη μού ἤρесе προπάντων τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀπείριστον ὕψος τῆς· ἀλλὰ καὶ ὅσα γράφεις περὶ τῶν καλῶν μου φίλων, οἱ ὅποιοι εἶνε τόσο ἐνθουσιασμένοι μαζί μου, μὴ εὐχαρίστησαν ὅχι ὀλιγώτερον· πῶς εἶνε ἡ μητέρα;) Βουχώμενον Λέοντα (αὐτὸ τὸ Παῖδ. Πνεῦμα τὸ ἔχω δημισεύσῃ καὶ ἄλλοτε) Κόμητα τῆς Κεφαλληνίας (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Χρηστον Β. (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου) Χειμωνιά-

τικὸν Ἡλῖον (βραβεῖον ἔστειλα· ἔχω διαβάσῃ κάπου ὅτι καὶ οἱ Κινεζοὶ εἶνε πολὺ δυστυχεῖς ὅταν γίνεταί ἡ ἐκλείψις σελήνης) νομίζω ὅτι τὴν τρώγει ἓνας δράκων) Ἀστὸν τῆς Μακεδονίας (ἔλθε νὰ ἐκπληρωθῇ ὅσα γράφεις· βεβαίως μετὰ τὸν καιρὸν θὰ συνήθισῃς νὰ λύης περισσότερα· καὶ οἱ δυνατώτεροι λύται οἱ ὅποιοι λύουν· τώρα ὅλας σχεδὸν τὰς Ἀσκήσεις κάθε φυλλάδιου, μετὰ ὀλίγας ἤρχισαν) Νησον τῶν Σειρήνων (χάρτην ἔστειλα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἀνθοῖσαν Νεότητα (ἔστειλα) Γεώργιον Ι. Β. (φυλλάδια ἔστειλα) Λοῦκα τῆς Καρδίας (ὁ ὅποιος εἶχε νὰ μὴ στείλῃ μίαν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἔχασε! τί κρίμα!) Σερενάταν τοῦ Σοῦμπερ (ἔλαβα) Πρίγκιπα τοῦ Μαργαῖ (ὁ κ. Π. σου ἀπήντησε ἰδιαίτερος· σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς τῶσας ἐνεργείας καὶ φροντίδας) Μεγάλην Ἑλλάδα (σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· εἰμαι εὐτυχὴς νὰ ἔχω φίλους τόσο θερμούς καὶ δραστηρίους ὡς σέ!) Ἄνθος τοῦ Σολωμοῦ (ἔγινε καλὰ καὶ ὁ μπαμπᾶς; τὰ ἔλαβα) Ἀγνυπιακὸν Φοῖνικα ([E] εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, καὶ δι' ὅσα γράφεις καὶ δι' ὅλα· ἔχεις ἀποκτήσῃ εἰκοσι τόμους μου; εὖγε!) Κῆμα τῆς Μεσογείου ([E] πολὺ καλὰ ἀπήντησες καὶ σ' εὐχαριστῶ θερμῶς· ὅσον διὰ τὸ ξεσπάθωμα ποῦ ἔχασες... ἔννοια σου καὶ θὰ δοθῇ ευκαιρία νὰ τὸ ἀναπληρώσῃς, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἡ θέλησις) Μελαγχολικὸν Ἐρημίτην ([E] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν) Χρυσόπτερον Ἀγγελοῦ (ἔστειλα ἐκ νέου τὸ 10ον· εἶδες βέβαια ὅτι τὸ ψευδώνυμόν σου ἐνεκρίθη) Χαρούμενην Καρδοῦλαν (ἔλαβες βραβεῖον καὶ δελτάριον;) Ἀσμα τοῦ Ὁρφέως (ἔστειλα· ὠραῖα τὰ Παῖδ. Πνεύματα) Νευροσπαστὸν (ἔστειλα) Ἀντίβαν τὸν Καρχηδόνα ([E] εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα καὶ διὰ τὸν στίχον) Κωνσταντῖνον Γ. Ι. (δὲν ἔχω λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω διὰ τὰς τῶσας ἐνεργείας· ἀλλὰ διατὶ δὲν σημειώσεις καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου;) Ψυχὴν τῆς Λέσβου ([E] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν· ἔστειλα· εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα, καὶ χαίρω διὰ τὴν σύστασιν τοῦ σπιντικῶν, εἰς τὸ ὅποιον εὐχόμαι κάθε προκοπὴν καὶ εὐτυχίαν) Πέτρων Σκανδαλίου, Ἐκάτην κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεχταὶ μέχρι τῆς 8 Ἀπριλίου

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦν δύνανται γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, παλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλους, ὧν ἕκαστος περιεχέει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

158. Λεξιγράφος.

Ἄν ἐνός τρανοῦ θηρίου
Ἐν ἐπίρρημα προτάσει,
Ζῶον πάλιν θάπομειν,
Ἀλλὰ θὰ διαφέρῃ ἡ τάξις.

Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Τόισι.

159. Στοχευογράφος.

Μετὰ τὴν ζώνην μου σπῆν μέσην,
Μετὰ φορεῖς καὶ σὲ θερμάων
Ἄν τὴν βγάλης καὶ μ' ἐγγίσῃς,
Τότε ἀμέσως σὲ ψυχράνω.

Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Μυητροῦδου Ἰνέρος.

160. Ἀναγραμματισμός.

Ἀντὶ Ταῦ ἂν βάλης Μῆ,
Θὰ ἰδῇς εἰς τὴν στείγη
Μὴ ἀνθρώπινη φύλη
Ἀπὸ ζῶον νὰ φανῇ.

Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Φαίνοτος.

161. Συλλαβικὸν Κυδόμενον.

Εἰς τὴν Ἀσίαν τὴν Μικρὰν τὸ πρῶτον εἶνε [χώρα]
Τὸ δεύτερόν μου ἔνδυμα, — ἀλλ' ὅχι ἐν πάσῃ [ᾠρᾳ]...

Τὸ τελευταῖον στρατηγὸς μεγάλος καὶ πολὺς.
Καὶ τὸ Κυδόμενον μ' αὐτὰ ἐλύθη παρευθὺς.
Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Λουλιόδη τῆς Καρδίας.

162. Πυραμίδες.

+ Οἱ σταυροὶ Κράτος εὐρωπαϊκόν.
+ + = Γράμμα τοῦ ἀλφάβ.
+ + + = Πόλις αὐστριακή.
+ + + + = Ἐξάρτουμα Λέμβου.
+ + + + + = Αὐτοκράτωρ Βυζαντ.
+ + + + + + = Αὐτοκράτωρ Βυζαντ.
Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Ἀγγίλου τῆς Ἑλλάδος.

163. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Βασίλειος τῆς Σουηδίας = ἐπίθετον = ἐθνικόν +
Ἀρχαῖον ὄπλον = ἄρθρον = ἐξάρτουμα πλοίου
Ἀθροισμα ὑπολοίπων = Πόλις ἑλληνική.
Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Μακρολαίμου.

164. Κακρυμμένον γνωμικόν.

Ἀφαιρῶν τρία γράμματα ἐκ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ ἐνόντων τὰ ἄλλα, καθ' ἣν εὐρίσκονται σειρὰν, σχηματίσῃ γνωμικόν:
Πέσμα, ἄπιον, πέσα, ἐκτός, κλώθον, Κλειώ.
Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Οἰδίου.

165. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα θρησκευτικοῦ ἀναμορφωτοῦ:

1, Πόλις τῆς Μ. Ἀσίας. 2, Ἀργοναυτής. 3, Πτηνόν. 4, Πᾶς μὴ Ἑλλην. 5, Βασίλειος τῆς Σπάρτης. 6, Μοῦσα. 7, Ἱστορικός. 8, Πτηνόν.

Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Χειμωνιάτικου Ἡλίου.

166. Ἑλληνοσύμφωνον.

εε-α-ει-αι-οι-ει-αι-ου-αυ-ει-α-η-ει
Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Φωστήρος τῆς Ἡλίου.

167. Γρίφος Ἰνδικός.

Ο5 (ἐπίθετον) ο4 (ἐπίθετον) α2 (ἐπίρρημα) π6 (ρῆμα).

Ἐστὶν ἡ λύσις τοῦ Μπάτη του Σαρωνίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λίστις λεπτὰ 10, διὰ δι' τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ ἕκαστον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Κλήρωσις Λαχείου Γραμματόσημον ἐν Κερκυρᾷ. Ἐκλήρωθῃσαν κατὰ σειρὰν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ: 280, 57, 897, 840, 675, 729, 616, 81, 109, 456, 778, 281, 269. — Ἀριστοτέλης Ι. Κανέστιος, Κέρκυρα. (Ε—29)

ΤΟΜΟΙ

"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,"

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1, 10.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2, 50 ἑκάστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἀδελφ. φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3, 50. Χρυσ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6, 50.

ΤΟΜΟΙ 6: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903 καὶ 1904 ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἀδελφ. φρ. 7 φρ. Χρυσ. φρ. 10.